

Anm. til § 26: Bevægelserne på statens statuskonti.

Til 660. Der henvises til bemærkningerne til § 26 II. M.

Til 661. Forhøjelsen på denne konto skyldes, at det ikke har været muligt at overføre afdragene af dollarlånene 5½ pct. 1925 og 4½ pct. 1928 henholdsvis \$ 1 200 000 og \$ 1 985 000.

Til 662. Pr. 31. december 1949 er de tre svenske kreditter sammenskrevet til en kredit, der posteres på § 26 II. A. Den udenlandske statsgæld. Kreditten forrentes med 3 pct. p. a. og afdrages i perioden 1953—1983.

Til 663. Som følge af devalueringen er kroneværdien af de i U.S.A. og Schweiz emitterede statslån blevet opskrevet.

Til 664. Som følge af devalueringen er kroneværdien af de forfaldne ikke effektuerede afdrag på dollarlånene af 1921, 1925 og 1928 blevet opskrevet.

Til 665. Jfr. tekstanmærkning og anmærkning til tekstanmærkningen.

Til 666. Mindre-indtægten skyldes regulering af lånets pålydende i forbindelse med nedsættelsen af de oprindeligt pålignede lånebeløb.

Til 667. Efter at generaldirektoratet pr. 1. april 1948 overtog den Slangerupbanen påhvilende gæld til Den Danske Landmandsbank har finansministeriet efter generaldirektoratets anmodning pr. 1. januar 1949 overtaget den omhandlede gæld til Landmandsbanken med restskylden 518 000 kr. til rente 5 pct. p. a.

Da man af administrative grunde har fundet det hensigtsmæssigt at indfri denne gæld, blev lånet pr. 1. april 1949 indfriet ved betaling til Landmandsbanken af restskylden.

Til 668. Pr. 31. december 1949 er den svenske 3 ½ pct. varekredit til beløb 84 100 000 sv. kr. og de to svenske 1 pct. kreditter til beløb henholdsvis 65 300 000 sv. kr. og 10 000 000 sv. kr. blevet sammenskrevet til en kredit à 3 pct. p. a. Som følge heraf er de hidtidige kreditter ført til afgang på § 26 II. E. henholdsvis § 26 II. A. Endvidere er kroneværdien af afdragene på de amerikanske og schweiziske lån steget som følge af devalueringen.

Til 669. Af 6 pct.-dollarlånet af 1921 er der i finansåret indtil januar 1950 indfriet \$ 1 500 samt til betaling pr. 1. marts 1950 udtrukket obligationer til et samlet pålydende af \$ 2 500 000.

Til 680—681. Den i lov nr. 283 af 3. juli 1942 indeholdte bemyndigelse til udstedelse af 2-årige statsgældsbeviser, 6 måneders skatkammerbeviser og 5½-årige stats-spæreobligationer er for sidstnævnte papirers vedkommende senest forlænget ved lov nr. 531 af 22. december 1948 med gyldighed indtil 31. december 1951. Bemyndigelsen til udstedelse af skatkammerbeviser og statsgældsbeviser ophørte henholdsvis pr. 31. december 1947 og pr. 31. december 1948.

I første halvdel af finansåret 1949—50 er solgt spareobligationer til en bogført værdi af ca. 3,3 mill. kr. For anden halvdel af finansåret anslås tegningen til ca. 3,5 mill. kr., således at der for hele finansåret kan regnes med en tegning til bogført værdi af ca. 6,8 mill. kr. Rentetilskrivningen for finansåret kan anslås til ca. 3 050 000 kr. Indfrielse af spareobligationer har indtil 1. oktober 1949 udgjort ca. 3,5 mill. kr. (bogført værdi), og de samlede indfrielse anslås til ca. 7 mill. kr. (bogført værdi).

Til 682—683. Som følge af forskellige reguleringer af den bundne opsparing særlig i forbindelse med erlægelse af eengangsskat vil det som tilskrevne renter af bunden opsparing budgetterede beløb, 150 000 kr., være at forhøje med 182 500 kr., medens det til indfrielse af forskrivninger budgetterede beløb, 9 750 000 kr., vil være at nedsætte med 234 750 kr.

Til 684. Den i 1943 til A/S Det Sydfynske Jernbaneselskabs pensionsfond udstedte statsforskrivning, stor 5 mill. kr., vil i forbindelse med statsbanernes overtagelse af dette selskab blive indfriet pr. 31. Marts 1950.